

lade sig gøre at komme tilbage i et normalt liv igen.

(Kort bemærkning).

Tove Fergo (V):

Det er hr. Qvist Jørgensen fra Socialdemokratiet, der kalder mig herop.

Jeg ved ikke, om jeg har forstået det helt rigtigt, og nu må man jo ikke referere fra udvalg osv., men jeg havde faktisk forstået det sådan, at hr. Qvist Jørgensen, der fungerede som formand for Indfødsretsudvalget under samrådet forleden dag, gav udtryk for, at vi skulle til at se på dette efterhånden berømte kontorcirkulære og se, om vi kunne finde frem til en fælles holdning. Det ser vi meget positivt på fra Venstres side. Vi har dog et demokrati, hvor man også tager lidt hensyn til mindretallene, og det ville være fint, hvis vi kunne få et samarbejde, et positivt samarbejde.

Til hr. Arne Melchior og de mange diskussioner om straf på livstid og aldrig mere resocialisering – og det er også til hr. Bjørn Elmquist – kan jeg da sige, at for mit vedkommende har man ikke evigt fortabt retten til at blive dansk statsborger. Sådan skal det ikke forstås. Men vi vil gerne som udgangspunkt fra Venstres side se på disse mennesker og individuelt vurdere, om det er mennesker, der skal have den udmærkelse at blive danske statsborgere. Og det mener jeg at alle partier herinde kan være enige i. Der er vel ingen, som mener, at man overhovedet ikke behøver at vurdere, om et menneske, der søger statsborgerskab, skal have statsborgerskab eller ej, for så kan man jo – hvis jeg nu skulle være en lille smule grov – trække statsborgerskabet i en automat, og så behøver vi slet ikke at bruge tid på det herinde.

Jeg går ud fra, at både Centrum-Demokraterne, hr. Arne Melchior, hr. Bjørn Elmquist, De Radikale og Socialdemokratiet går ind for, at vi vurderer de mennesker, der søger dansk statsborgerskab, og ser, om de nu også er skikkede til at blive danske statsborgere.

Det er såmænd bare det, Venstre ønsker: en individuel vurdering af de mennesker, der skal være danske statsborgere. Og det kan man da ikke have noget imod. Det kan jeg ikke forestille mig at nogen i denne forsamling kan have noget imod.

Jeg synes ikke, vi skal bruge alle de grove ord og beskyldninger mod hinanden; det er der slet ingen grund til. Lad os dog tale fornuftigt om det. Det vil befolkningen synes om, og det vil

denne forsamling også synes om – en tone, der er denne forsamling værdig.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det er hr. Poul Qvist Jørgensen, der kalder mig herop.

Hr. Poul Qvist Jørgensen gør meget ud af tonefaldet, og dertil er jo at sige til hr. Poul Qvist Jørgensen: Nogle synger sopran; jeg tror, hr. Poul Qvist Jørgensen nærmest er baryton, og det lyder jo altid lidt mere afslappet end en sopran.

Jeg vil godt stille hr. Poul Qvist Jørgensen tre konkrete spørgsmål: Mener hr. Poul Qvist Jørgensen, at drabsmænd og folk, der har fået meget lange straffe for narkoforbrydelser og har kastet ulykke og død over andres liv, skal have indfødsret? I Venstre mener vi, at de skal udvises.

Jeg vil gerne videre spørge den socialdemokratiske ordfører: Er den socialdemokratiske ordfører indstillet på, at man, inden det næste lovforslag overhovedet udarbejdes, får flere sager i samråd i Indfødsretsudvalget, så man kan se, hvad det drejer sig om, og undgå den pinagtige diskussion her i Folketingssalen?

Endelig vil jeg spørge hr. Qvist Jørgensen: Hvordan kan hr. Qvist Jørgensen være enig i de kriterier, vi har i dag for tildeling af indfødsret, kriterier, som indebærer, at en drabsmand, der sidder i fængsel, bare han har siddet i fængsel længe nok, efter reglerne kan få indfødsret, mens han stadig sidder i fængsel?

Det er jo det glade vanvid. Hvad vil hr. Qvist Jørgensen svare til det? Er det virkelig socialdemokratisk politik?

Hr. Bjørn Elmquist vil sikkert sige, at det er resocialisering.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Det var et meget kort bud, vi fik dér; det var et meget enkelt bud, synes jeg, fra fru Birthe Rønn Hornbech om, hvad resocialisering kunne opfattes som.

Men jeg har en tydelig fornemmelse af, at man har opgivet tanken om resocialisering. Mennesker, der har været inde i et godt forløb og stadig er det, skal stemples én gang for alle.

Til det om den individuelle behandling, som fru Tove Fergo var inde på, vil jeg gerne sige: Jamen så lad os gå hele vejen igennem. Hvad med at lave DNA-test og intelligenskvotientprøver, og jeg ved ikke hvad, sådan at vi kan sikre os, at de stemmer de rigtige steder, og at de vil opføre sig ordentligt i det danske samfund?